

ਪ੍ਰਭੂਨੂਰ ਸਿੰਘ ਹੋਅਰ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ 259 ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ  
ਸਾਇੰਸਜ਼, ਫਰੀਦਕੋਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (TS- ਠਾਕੁਰ, CJ) (EB.)

ਟੀ. ਐਸ. ਠਾਕੁਰ ਸੀ. ਜੇ., ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਗਸਟੀਨ ਜਾਰਜ ਮਸੀਹ, ਜੇ. ਜੇ.

ਪ੍ਰਭੂਨੂਰ ਸਿੰਘ ਹੋਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਜ਼, ਫਰੀਦਕੋਟ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

2008 ਦਾ CWPNo 1782

30 ਜਨਵਰੀ, 2009

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟੀਕਲ 226-ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ  
ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼-ਰੈਗ. 7.7—ਰਜਿ. ਦਾ ਨੋਟ (a) 7.8 ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ  
ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ  
ਵਿਚਕਾਰ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਕੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਪੜਾਅ II ਵਿੱਚ  
ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ—  
ਹੋਲਡ, ਹਾਂ-ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ.

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ  
ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7.8 ਦਾ ਨੋਟ (ਏ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7.7 ਦੇ ਨਾਲ  
ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ.  
ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੀ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ.  
ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਚਰਿੱਤਰ ਪੱਖੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ  
ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ ਸਲਿਲ ਉੱਪਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ। ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ  
ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਜ਼, ਫਰੀਦਕੋਟ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 13580 ਆਫ  
2003 ਅਤੇ 5 ਦਸੰਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.8 ਦੇ ਨੋਟ (ਏ)  
ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ  
ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.7 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7(3) ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ  
7.8 ਦਾ ਨੋਟ (ਏ)।

(ਪਰਾ 14)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.7 ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੈਚ ਵਿੱਚ  
ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ  
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੱਕ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੈਚ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.7 ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 15)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੂਨ, 2007 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਗਸਤ, 2007 ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਸਮੇਸਟਰ-III ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਪੜਾਅ II ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਮੇਸਟਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। III ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਵੰਬਰ, 2007 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 20 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦਸੰਬਰ, 2007 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੁੱਖ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਬੈਚ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੌਥੇ ਸਮੇਸਟਰ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੌਥੇ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਤੀਜੇ ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਕੋਰਸ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ. ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.7 ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਿਤ ਅਤੇ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਸਮੇਤ ਹਰੇਕ ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ।

ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ।

ਗੁਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ।

ਟੀਐਸ ਠਾਕੁਰ, ਸੀ. ਜੇ

(1) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ]■ ਕੋਰਟ:ਫਸ:2003 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 13580 (ਸਲਿਲ ਉੱਪਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਬਾ ਦੂਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਪੁਰਾਣੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ-ਪੂਰੀ ਬੈਚ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ

ਆਫ ਹੋਲਬ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਨੇ 5 ਦਸੰਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 17134 ਆਫ 2007 (ਅਜੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ

**PRABHNOOR SINGH HAYER AND OTHERS v. BABA FARID 261**  
**UNIVERSITY OF HEALTH SCIENCES, FARIDKOT**  
**AND ANOTHER (T.S. Thakur, C.J.) (F.B.)**

ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸ, ਫਰੀਦਕੋਟ) ਨੇ 19 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਕੇਸ ਐਮ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਐਫੀਲੀਟੇਟਿੰਗ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਸਹੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਈਏ, ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(2) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਕਰ ਰਹੇ 90 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ 2008 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 17820 ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਿਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ 2008 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18792 ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.3 ਅਤੇ ਨੋਟ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਲਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਲੋੜ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੁੱਖ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਲਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਮਸੀਆਈ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ 11 ਨਵੰਬਰ, 2008 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(3) ਸੀ.ਡਬਲਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 18206 ਅਤੇ 18846 ਅਤੇ 2008 ਦੇ 19120 ਵਿੱਚ ਮਈ-ਜੂਨ 2008 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਤੰਬਰ 2008 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦਿਓ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਐਮਸੀਆਈ ਅਤੇ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ

ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਕੋਰਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) ਜਦੋਂ (ਜਦੋਂ Civil Writn Petition N. c178208 of E20081 ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਨਵਾਬ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਿਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (2007 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 17134 19 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ) ਅਤੇ ਅੰਕੁਸ਼ ਮਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਿਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (22 ਸਤੰਬਰ, 2008 ਨੂੰ

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1192 ਆਫ 2008) ਨੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ / ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਸਲਿਲ ਉੱਪਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (2003 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 13580 5 ਦਸੰਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ); ਅਮਰਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (2004 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 17899 29 ਮਾਰਚ, 2005 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਅਤੇ ਸਲਿਲ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2004 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 18162) 29 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, (2005)। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਾਉਂਸਿਲ ਆਫ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਸਿਸਟਮ ਆਫ ਮੈਡੀਸਨ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਚਿੰਤਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2) ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸਾਰੰਗ, (3) ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਅਧਿਐਨਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਉਕਤ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਲਹੋਤਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਫੈਸਲੇ

- (1) 2004(1) SLR 753
- (2) 1993 ਸਪਲਾਈ (3) SCC 99
- (3) 2001 (8) SCC 427

ਸੁਚਿੰਤਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੰਗ ਦੇ ਕੇਸਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿੰਨ CWPi ਨੰ.01782080 1782080 ਦੇ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ MCI ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 7(7) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਾਨਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮੁੱਖ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਕਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7(7) ਅਤੇ ਨੋਟ (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7(7) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਅਰਥ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਾਲਾਨਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਆਯੋਜਨ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੋਤੀ ਚੈਰੀਅਨ ਜੌਹਨਜ਼, ਸਲਿਲ ਉੱਪਲ ਅਤੇ ਅਮਰਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7(7) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ

ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਅਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਲਹੋਤਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ 11 ਨਵੰਬਰ 2008 ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 22 ਅਗਸਤ, 2007 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਅਤੇ MCI ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਸਨ। ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਹਰੇਕ ਸਮੇਸਟਰ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ 120 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ।

ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਇਮਤਿਹਾਨ ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੋਤੀਸ ਚੈਰੀਅਨ ਜੌਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਮੰਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 2008 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 17820 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋਤੀਸ ਚੈਰੀਅਨ ਜੌਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਈ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਅੰਤਰ ਸੀ।

(6) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਸ੍ਰੀ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਮਸੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਲਾਈਨ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਬਹਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਕਸਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਲਹੋਤਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। 2008 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 17820 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੀਜੇ ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤੀਜੇ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਅਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਲਹੋਤਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋਤੀਸ ਚੈਰੀਅਨ ਜੌਨ ਅਤੇ ਅਮਰਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ।

(7) ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼

ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੇ)

ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੂੰ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ, 1997 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਆਪਨ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਰਗੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਸਮੇਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ-1 ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਅਧਿਆਇ-II ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ/ਚੋਣ, ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਚੈਪਟਰ-ਇਲ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੈਪਟਰ-IV ਇਮਤਿਹਾਨ ਨਿਯਮਾਂ, ਹਾਜ਼ਰੀ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਚੈਪਟਰ-V ਇੰਟਰਨਸ਼ਿਪ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

(8) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਰੀਡਿੰਗਪੌਫਰ ਚੈਪਟਰ-ਆਈਆਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਵੱਲ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਦਵਾਈ ਦੇ ਰੋਕਥਾਮ, ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ, ਉਪਚਾਰਕ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਲੈਕਚਰ ਹੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਜੋਂ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ/ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾੜੇ ਸਾਧਨ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸਹੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ-2 ਵਿਚਲੇ ਨਿਯਮ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਅਧਿਆਪਨ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ, ਕਲੀਨਿਕਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਕਲੀਨਿਕਲ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਸਮੱਸਿਆ ਅਧਾਰਤ ਸਿੱਖਣ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ। ਨਿਯਮ 4, 5 ਅਤੇ 6 ਅਧਿਆਇ-2 ਦਾਖਲੇ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਜੋ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ-7 ਹੈ ਜੋ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

#### "7. ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵੰਡ

- (1) *AVi* ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲੰਘਣੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਮਤਿਹਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੋਟੇਟਿੰਗ ਇੰਟਰਨਸ਼ਿਪ। ਹਰੇਕ ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਲਗਭਗ 120 ਅਧਿਆਪਨ ਦਿਨ ਹੋਣਗੇ, ਹਰੇਕ ਕਾਲਜ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਸਮੇਤ।

- (2) *Vi* ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

(a) ਫੇਜ਼-1 (ਦੋ ਸਮੇਸਟਰ)-ਪ੍ਰੀ-ਕਲੀਨਿਕਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ (ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ

**PRABHNOOR SINGH HAYER AND OTHERS v. BABA FARID 265**  
**UNIVERSITY OF HEALTH SCIENCES, FARIDKOT**  
**AND ANOTHER (T.S. Thakur, C.J.) (F.B.)**

ਵਿਗਿਆਨ, ਬਾਇਓ-ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਬਾਇਓਕੈਮਿਸਟਰੀ ਅਤੇ ਮਾਨਵਤਾ ਸਮੇਤ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਮੈਡੀਸਨ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਸਮੇਤ ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ) ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਹਿਊਮੈਨਟੀਜ਼ ਸਮੇਤ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਮੈਡੀਸਨ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਲਈ 60 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਾਕੀ ਸਮਾਂ ਐਨਾਟੋਮੀ ਅਤੇ ਫਿਜ਼ੀਓਲੋਜੀ ਪਲੱਸ ਬਾਇਓਕੈਮਿਸਟਰੀ ਸੰਯੁਕਤ (ਫਿਜ਼ੀਓਲੋਜੀ 2/3 ਅਤੇ ਬਾਇਓਕੈਮਿਸਟਰੀ 1/3) ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

- (b) ਫੇਜ਼-2 (3 ਸਮੈਸਟਰ) - ਪੈਰਾ ਕਲੀਨਿਕਲ/ ਕਲੀਨਿਕਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪੜਾਅ ਦੌਰਾਨ ਪੈਰਾ-ਕਲੀਨਿਕਲ ਅਤੇ ਕਲੀਨਿਕਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪੈਰਾ-ਕਲੀਨਿਕਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਥੋਲੋਜੀ, ਫਾਰਮਾਕੋਲੋਜੀ, ਮਾਈਕ੍ਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ, ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਮੈਡੀਸਨ ਸਮੇਤ ਟੌਕਸੀਕੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਮੈਡੀਸਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਲੀਨਿਕਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੜਾਅ III ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ।

ਪੈਰਾ-ਕਲੀਨਿਕਲ ਅਧਿਆਪਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪੈਥੋਲੋਜੀ, ਫਾਰਮਾਕੋਲੋਜੀ, ਮਾਈਕ੍ਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਅਤੇ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਮੈਡੀਸਨ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਮੈਡੀਸਨ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ (1/3 ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਮੈਡੀਸਨ ਅਤੇ 2/3 ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਮੈਡੀਸਨ) ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਬਰਾਬਰ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

- (c) ਫੇਜ਼-III (ਫੇਜ਼-1 ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੱਤ ਸਮੈਸਟਰਾਂ ਲਈ ਕਲੀਨਿਕਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ)

ਪੜਾਅ II ਅਤੇ III ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਲੀਨਿਕਲ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ ਮੈਡੀਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਹਾਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਸਰਜਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਹਾਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਅਤੇ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਮੈਡੀਸਨ।

ਇਸ ਨਾਲ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪੋਸਟਿੰਗ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਾਕੀ ਦੇ ਅਧਿਆਪਨ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿਡੈਕਟਿਵ ਲੈਕਚਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਸੈਮੀਨਾਰ, ਸਮੂਹ ਚਰਚਾਵਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਵੰਡ ਅੰਤਿਕਾ-ਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮੈਡੀਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਪੈਸ਼ਲਟੀਜ਼ ਟਰੇਨਿੰਗ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਮੈਡੀਸਨ, ਬਾਲ ਰੋਗ, ਤਪਦਿਕ ਅਤੇ ਛਾਤੀ, ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਚਾਰਿਤ ਰੋਗ, ਮਨੋਰੋਗ, ਰੇਡੀਓ ਨਿਦਾਨ, ਛੂਤ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਸਰਵੇਖਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਹਾਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਸਰਜਰੀ, ਫਿਜ਼ੀਓਥੈਰੇਪੀ ਅਤੇ ਆਰਥੋਪੈਡਿਕਸ ਸਰਜਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਰੀਹੈਬਲੀਟੇਸ਼ਨ, ਨੇਤਰ ਵਿਗਿਆਨ,

ਓਟੋਰਹਿਨੋਲੋਰਿੰਗੋਲੋਜੀ, ਅਨੱਸਥੀਸੀਆ, ਡੈਂਟਿਸਟਰੀ, ਰੇਡੀਓ ਥੈਰੇਪੀ ਆਦਿ। ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਅਤੇ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦਵਾਈ, ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ ਯੋਜਨਾ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ।

(3) ਪਹਿਲੇ 2 ਸਮੈਸਟਰ (ਲਗਭਗ 240 ਅਧਿਆਪਨ ਦਿਨ) ਪੜਾਅ 1 (ਪ੍ਰੀ-ਕਲੀਨਿਕਲ) ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸਮਝ ਲਈ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਨਗੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਪੜਾਅ II (ਪੋਅਰ-ਕਲੀਨਿਕਲ/ਕਲੀਨਿਕਲ) ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਾਰੇ ਫੇਜ਼ 1 (ਪ੍ਰੀ-ਕਲੀਨਿਕਲ) ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਚਾਰ ਮੌਕੇ (ਅਸਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ) ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। , ਬਸ਼ਰਤ ਨਾਮਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਮੌਕੇ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

(4) ਪ੍ਰੀ-ਕਲੀਨਿਕਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, VA ਸਾਲ (3 ਸਮੈਸਟਰ) ਪੈਰਾ-ਕਲੀਨਿਕਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੜਾਅ II ਕਲੀਨਿਕਲ ਪੋਸਟਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੈਰਾ-ਕਲੀਨਿਕਲ ਅਤੇ ਕਲੀਨਿਕਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਲੀਨਿਕਲ ਦੌਰਾਨ

ਪੜਾਅ (ਪੜਾਅ III) ਪ੍ਰੀ-ਕਲੀਨਿਕਲ ਅਤੇ ਪੈਰਾ ਕਲੀਨਿਕਲ ਅਧਿਆਪਨ ਨੂੰ ਕਲੀਨਿਕਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਨ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇ।

(5) ਡਿਡੈਕਟਿਵ ਲੈਕਚਰ ਸਮਾਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ; ਦੋ ਤੀਜੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਿਹਾਰਕ, ਕਲੀਨਿਕਲ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਚਰਚਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਜੀਵਤ ਅਨੁਭਵ, ਸਮੱਸਿਆ-ਮੁਖੀ ਪਹੁੰਚ, ਕੇਸ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਹੈਲਥ ਕੇਅਰ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

(6) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਨਗੀਆਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਮੈਸਟਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹਰ ਸਾਲ 1 ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇ।

(7) ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮੁੱਖ ਬੈਚ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਣ ਅਤੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ।

(9) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮਾਡਲਬਟਾਈਮ ਟੇਬਲਸਿਟਪ੍ਰੋਸਕਰ ਅੰਤਿਕਾ C ਦੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ MCI ਨੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਕੋਰਸ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। . ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਧਿਆਇ-IV ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਨਿਯਮਾਂ 12 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਮਤਿਹਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ -12 (1) ਗੈਰ-ਲੈਕਚਰ ਅਧਿਆਪਨ ਵਿੱਚ 80% ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ 75% ਹਾਜ਼ਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ-12 ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਸਾਡੇ



ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

12. ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਨਿਯਮ

ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ।

ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

(1) ਹਾਜ਼ਰੀ

ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ 75% ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤ ਉਸ ਕੋਲ 80% ਹੋਵੇ

ਗੈਰ ਲੈਕਚਰ ਅਧਿਆਪਨ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਮੀਨਾਰ, ਸਮੂਹ ਚਰਚਾ, ਟਿਊਟੋਰਿਅਲ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ, ਹਸਪਤਾਲ (ਤੀਜੀ, ਸੈਕੰਡਰੀ, ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ) ਪੋਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਬੈੱਡ ਸਾਈਡ ਕਲੀਨਿਕ, ਆਦਿ।

(2) ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ :

- (i) ਇਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਵੇਗਾ (ਵੇਖੋਨੋਟ), ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੀ ਤਿਆਰੀ, ਕਲੀਨਿਕਲ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਦਿ:
- (ii) ਪੂਰੇ ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਨਿਯਮਤ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:
- (iii) ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੌਰਾਨ:
- (iv) ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਵਜ਼ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦਾ 20%:
- (v) ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 35% ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੱਲ ਅੰਕਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ਾਓਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ.

XX      XX      XX      XX

XX      XX      XX      XX

ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

(10) ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾਗੇਜ਼ੇਕਰ ਇਹ Regulation 37 ਤਿੰਨ 11 ਪਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.7 ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12(3) (ਸੁਪਰਾ) ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਾਰ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

- (i) ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ 1 ਸਾਲ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਇੰਟਰਨਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਐਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 6

ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ 9 ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀਡੀਆ ਹੋਇਆ A'A ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

- (ii) ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ 120 ਅਧਿਆਪਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ 8 ਘੰਟੇ ਹਰੇਕ ਕਾਲਜ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ 1 ਘੰਟੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- (iii) 4A ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ:-
- (a) ਫੇਜ਼-1 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮੇਸਟਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀ-ਕਲੀਨਿਕਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
  - (b) ਤਿੰਨ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਦਾ ਫੇਜ਼-2 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ-ਕਲੀਨਿਕਲ/ਕਲੀਨਿਕਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।
  - (c) ਫੇਜ਼-III ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੜਾਅ-1 ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੱਤ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਲਈ ਕਲੀਨਿਕਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਹਾਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਸਰਜਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਹਾਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਅਤੇ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਮੈਡੀਸਨ ਸਿਖਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।
  - (iv) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਫੇਜ਼-2 (ਪੈਰਾ-ਕਲੀਨਿਕਲ/ਕਲੀਨਿਕਲ) ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੀ-ਕਲੀਨਿਕਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ.
  - (v) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮੁੱਖ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਣ ਅਤੇ ਫੇਲ ਹੋਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਣ।
  - (vi) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.8 ਦੇ ਨੋਟ (a) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜਾਅ-II ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

(11) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟ (ਏ) ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜਾਅ-2 ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.7 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਮੁੱਖ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਬੈਚ ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.7 ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਵਾਧੂ ਉਮਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 'ਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.7 ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12.3 (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ 4!4 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਨਾ ਗੁਆਓ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਤਰਕ ਦੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.8 ਦਾ ਨੋਟ (ਏ) ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਸਾਢੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ II ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਾਢੇ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜੋ ਇਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 2008 ਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 18206, 18846 ਅਤੇ 19120 ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਸ ਨੋਟ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੜ੍ਹਾਅ ਤੱਕ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ II ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

(12) ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਹੁਣ ਸੰਗਠਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (4) ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਮਸੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:-

“ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ

ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 33 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਾਰਾਵਾਂ (fa), (fb) ਅਤੇ (fc) (ਜੋ 27 ਅਗਸਤ, 1992 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ 1993 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ) ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ (j), (k) ਅਤੇ (1) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਧਾਰਾ 33 ਦੇ)। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਡਾ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸਰਵਿਆਸਤਵਾ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ 1 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਅਤੇ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦਾਖਲਿਆਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦਾ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਖਲੇ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੰਦਰਾਜ਼ 66 ਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ। ਉਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲ ਡੀ. ਤੀਰਥਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (6) ਅਤੇ ਹਰੀਸ਼ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਜੇ ਸ਼ੀਵਾਸਤਵ ਅਤੇ ਹੋਰ (7), ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੈਜ਼ੂਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੀਡੀ ਗੋਵਿੰਦਾ ਰਾਓ (8) ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੁਮਾਰੀ ਟੀਪੀ ਰੋਸ਼ਨਾ (9), ਅਤੇ ਸ਼ਿਰੀਸ਼ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭੂਦੇਸਾਈ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (10), ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਹਿਰਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡੋ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- (5) (1999) 7 SCC 120
- (6) ਜੇਟੀ 2003 (6) ਐਸਸੀ 204
- (7) ਜੇਟੀ 2003 (ਪੂਰਾ 1) ਐਸਸੀ 322
- (8) ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 491
- (9) (1979) 1 SCC 572
- (10) (1993) 1 SCC 211

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.8 ਦਾ ਨੋਟ (ਏ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.7 ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੀ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਚਰਿੱਤਰ ਪੱਖੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਸਲਿਲ ਉੱਪਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ। ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਜ਼, ਫਰੀਦਕੋਟ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2003 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

**PRABHNOOR SINGH HAYER AND OTHERS v. BABA FARID 271**  
**UNIVERSITY OF HEALTH SCIENCES, FARIDKOT**  
**AND ANOTHER (T.S. Thakur, C.J.) (F.B.)**

ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 13580 ਅਤੇ 5 ਮਾਰਚ, 2003 ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.8 ਦੇ ਨੋਟ (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.7 ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7(3) ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.8 ਦੇ ਨੋਟ (ਏ) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ।

(15) ਉਹ *br* ਉਹ *ibringshusqto*; ਸਵਾਲ: ਕੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਨਵੰਬਰ, 2007 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਦਸੰਬਰ, 2007 ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ 12 ਨਵੰਬਰ, 2008 ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਹੈ। ਬ੍ਰੈਜ਼ੋਲਡ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.7 ਨੂੰ ਨੋਟ (ਏ) ਤੋਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.8 ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਆਮ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਵੇਰਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.7, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਉਕਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਹਨ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.7 ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜੂਨ, 2007 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਚ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਗਸਤ, 2007 ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਪੜਾਅ-2 ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਸਮੇਸਟਰ-III ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ 2008 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 17820 ਅਤੇ 18792 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਵੰਬਰ, 2007 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮੇਸਟਰ-III ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 20 ਦਸੰਬਰ, 2007। ਦਸੰਬਰ, 2007 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੁੱਖ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਬੈਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੌਥੇ ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੌਥੇ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਤੀਜੇ ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਕੋਰਸ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਭਾਵੇਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.7 ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਿਤ ਅਤੇ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਸਮੇਤ ਹਰੇਕ ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(16) ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਿਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਆਰਡੀ VII ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰ ਏ ਸੁਪਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਉਕਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

*"ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਵੰਬਰ/ਦਸੰਬਰ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਰ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੇਢ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਦੇ ਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਰਡੀ ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਲਜ/ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਓਸਪਰਾ।"*

ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਵੰਬਰ/ਦਸੰਬਰ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰ ਦੌਰਾਨ, ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਰ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

XA ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਲਈ ਐਫੀਲੀਏਟਿਡ ਕਾਲਜ ਦੇ ਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਲਜ/ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 6. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਕਤ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ 1 ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਦੇ ਰੋਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 20 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੀਜੇ ਸਮੇਸਟਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਪੜਾਅ-2 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਫਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। / ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ 2008 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 18206, 18846 ਅਤੇ 19120 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(17) ਆਰਡੀਨੈਂਸ 7 ਦੀ ਮੰਗ ਸ੍ਰੀ ਆਰਜੀਵਫਾਤਮਾ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਹਿ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੂਨ/ਅਗਸਤ, 2007 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 12 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਨਵੰਬਰ, 2008 ਕੈਲੰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 7 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ "ਪੰਜਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ" ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪੰਜਵਾਂ ਸਮੇਸਟਰ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਪੜਾਅ-2 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 1 XA ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਟ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 1 'ਇੱਕ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਅਸਲ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ 1 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ 7 ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਮਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਮੇਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪੰਜਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੂਨ, 2007 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਪਹਿਲੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਨਵੰਬਰ,

**PRABHNOOR SINGH HAYER AND OTHERS v. BABA FARID 273**  
**UNIVERSITY OF HEALTH SCIENCES, FARIDKOT**  
**AND ANOTHER (T.S. Thakur, C.J.) (F.B.)**

2008 ਤੱਕ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਤੀਜੇ, ਚੌਥੇ ਅਤੇ 5 ਵੇਂ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਦੇ ਪੜਾਅ-2 ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅਧਿਐਨ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(18) ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਕਾਉਂਸਿਲ ਆਫ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਸਿਸਟਮ ਆਫ ਮੈਡੀਸਨ, ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਸੁਚਿੰਟਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (11) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਸੈਂਟਰਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1973 ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1983 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੀ ਡੀ.ਐਚ.ਐਮ.ਐਸ. ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਡੀ.ਐਚ.ਐਮ.ਐਸ. ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ DHMS ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲੀ DHMS ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਦੂਜੀ DHMS ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਦੋਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"24. ਦੂਜੀ DHMS ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਕਲਾਜ਼ (i) ਵਿੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹੈ:

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦੂਜੀ DHMS ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ:

- (a) ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ DHMS ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ
- (b) ਉਸ ਨੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ DHMS ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਦੋਵਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਗ ਲਿਆ ਹੈ।"

**PRABHNOOR SINGH HAYER AND OTHERS v. BABA FARID 274**  
**UNIVERSITY OF HEALTH SCIENCES, FARIDKOT**  
**AND ANOTHER (T.S. Thakur, C.J.) (F.B.)**

- (25) ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਦੂਜੀ DHMS ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ:
- (i) ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ DHMS ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
  - (ii) ਪਹਿਲਾ ਸਾਲ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ;
    - (a) ਉਸ ਨੇ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
    - (b) ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ;
    - (c) ਕਾਲਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ।
- (26) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਇਹ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੂਜੀ DHMS ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ।"

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਾ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ, "ਸਮੁੱਚੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ", ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ "ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਬੈਕ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ" ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸੱਦਾ ਅਜੀਬ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ੇ ਪੂਰੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਪਾਸ ਹੈ ਜੋ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ "ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਬੈਕ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ" ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬੀਤ ਗਿਆ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ



ਸਾਲਾਨਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਝੂਠ ਹੈ।

(19) ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸਾਰੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, ( 12 ), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਐਮਸੀਆਈ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਆਨ ਗੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ, 1997 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 6(5) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ 18 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੀ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਲਜ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰੋ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਪਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 6(5) ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਅਰਥ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਹਿਰਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਹਿਰਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੈਸੂਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵੀ.ਸੀ.ਡੀ. ਗੋਵਿੰਦਾ ਰਾਓ, (1964) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 575; ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੁਮਾਰੀ ਟੀਪੀ ਰੋਸ਼ਨ, (1979)2 ਐਸਸੀਆਰ 974; (ਦੇਆਈਆਰ 1979) ਐਸਸੀ 765 ਅਤੇ ਸ਼ਿਰੀਸ਼ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭੂਦੇਸਾਈ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (1998) 1 ਐਸਸੀਸੀ 211। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਕੋਰਸ ਸਾਰੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਕਵਰੇਜ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਕਾਲਜ ਤੱਕ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਹਾਲਾਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 6(5) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਰਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਖੁੰਝਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਉਸਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਅਰਥ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 6(5) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(20) Jyotiln CjyotisnCherian ਦੇ ;i ਕੇਸ) (*supra*), vthe3Division Be This ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਉਸੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਸੁਚਿੰਤਨ ਦੇ ਕੇਸ (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਐਮਸੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7 ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਿਜ਼ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦਿਆਂ ਜੀ.ਐਸ. ਸਿੰਘਵੀ, ਜੇ., ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਦੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਦਾ ਨੋਟ (ਏ) ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7(3) ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8(ਏ) ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਫਸਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਕੋਰਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੰਗਤਤਾ ਹੈ।

ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਿੰਡ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸੈਕਿੰਡ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

(21) ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਅਮਰਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਲਿਲ ਉੱਪਲ ਦੇ ਕੇਸ (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਮੰਨੀ। ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਐਨ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਦੂਸਰਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ

**PRABHNOOR SINGH HAYER AND OTHERS v. BABA FARID 277**  
**UNIVERSITY OF HEALTH SCIENCES, FARIDKOT**  
**AND ANOTHER (T.S. Thakur, C.J.) (F.B.)**

ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਵੰਬਰ/ਦਸੰਬਰ, 2004 ਵਿੱਚ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2005, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ MBBS ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਨਵੰਬਰ, 2004 ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ MBBS ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਾ ਕਰੇ। ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਨਿਯਮ।

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਜੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਲਹੋਤਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅਧਿਐਨ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਧਿਐਨ ਦੇ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਲਈ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵੀ ਇੰਨਾ ਸਖਤ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਖ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ 18 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅਗਸਤ, 2006 ਤੋਂ ਨਵੰਬਰ, 2007 ਤੱਕ, ਮਿਆਦ 15 ਮਹੀਨੇ ਹੈ। ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਖ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 2-3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।”

(23) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੈਂਚ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜੋਤੀਸ ਚੈਰੀਅਨਜ਼ ਅਤੇ ਸਲਿਲ ਉੱਪਲ ਦੇ ਕੇਸਾਂ

(ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(24) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ